KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.5.2010
KOM(2010)200 wersja ostateczna

2010/0108 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca zawarcia Umowy między Unią Europejską a Gruzją o readmisji osób przebywających nielegalnie

UZASADNIENIE

I. TŁO POLITYCZNO-PRAWNE

W następstwie konfliktu w Gruzji, który miał miejsce w sierpniu 2008 r., na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbyło się w Brukseli w dniu 1 września 2008 r., postanowiono „zacieśnić stosunki z Gruzją, w tym poprzez ułatwienia wizowe". Według uzgodnionego w grudniu 2005 r. na szczeblu Komitetu Stałych Przedstawicieli (COREPER) wspólnego podejścia w sprawie wypracowania polityki UE dotyczącej ułatwień wizowych, w przypadku braku umowy o readmisji umowa o ułatwieniach wizowych nie zostałaby zawarta.

W dniu 27 listopada 2008 r. Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji w sprawie umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Gruzją. W lutym 2009 r. Komisja przekazała projekt umowy władzom gruzińskim i pierwsza runda formalnych negocjacji odbyła się w Brukseli w dniu 2 kwietnia 2009 r. Następnie odbyły się dwie kolejne formalne rundy negocjacji, ostatnia w Brukseli w dniach 24–25 sierpnia 2009 r.

Po zakończeniu konsultacji i procesu zatwierdzenia uzgodnionego tekstu przez obie strony, a także wyjaśnieniu kilku kwestii dodatkowych, tekst został parafowany w dniu 25 listopada 2009 r. w Brukseli przez głównych negocjatorów obu stron.

Na wszystkich (oficjalnych i nieoficjalnych) etapach negocjacji w sprawie readmisji systematycznie informowano państwa członkowskie o przebiegu rozmów i zasięgano ich opinii.

Dla Unii podstawą prawną umowy jest art. 79 ust. 3 w związku z art. 218 TFUE.

Dołączony wniosek stanowi instrument prawny pozwalający na zawarcie umowy o readmisji. Rada podejmie decyzję w tej sprawie kwalifikowaną większością głosów. Zgodnie z art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE do zawarcia umowy wymagana jest zgoda Parlamentu Europejskiego.

Wniosek dotyczący decyzji w sprawie zawarcia umowy zawiera konieczne ustalenia wewnętrzne dotyczące jej praktycznego stosowania. Określa się w nim w szczególności, że Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Unię we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji ustanowionym na mocy art. 18 umowy. Zgodnie z art. 18 ust. 5 komitet ds. readmisji przyjmuje własny regulamin wewnętrzny. Podobnie jak w przypadku innych, zawartych wcześniej przez Unię umów o readmisji, stanowisko Unii w tej sprawie zostanie przyjęte przez Komisję w porozumieniu ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę. Jeśli chodzi o inne decyzje wspólnego komitetu, stanowisko Unii przyjmuje się zgodnie z obowiązującymi postanowieniami Traktatu.

II. WYNIK NEGOCJACJI

Komisja uważa, że cele wyznaczone przez Radę w jej wytycznych negocjacyjnych zostały osiągnięte i że projekt umowy o readmisji może zostać przyjęty przez Unię.

Ostateczną treść umowy można podsumować następująco:

- Umowa dzieli się na 8 sekcji i zawiera łącznie 24 artykuły. Zawiera także 6 załączników stanowiących jej integralną część i 4 wspólne deklaracje.

- Określone w umowie obowiązki w zakresie readmisji (art. 2–5) działają na zasadzie pełnej wzajemności, odnosząc się zarówno do obywateli państw będących stronami umowy (art. 2 i 4), jak i do obywateli państw trzecich oraz bezpaństwowców (art. 3 i 5).

- Obowiązek readmisji własnych obywateli obejmuje także byłych obywateli, którzy zrzekli się obywatelstwa, utracili je, bądź którzy zostali go pozbawieni i nie uzyskali obywatelstwa innego państwa.

- Obowiązek readmisji w odniesieniu do własnych obywateli obejmuje także członków rodziny (tj. współmałżonków oraz nieletnie dzieci, niebędące w związku małżeńskim), niezależnie od ich obywatelstwa, którzy nie posiadają niezależnego prawa pobytu w państwie składającym wniosek.

- Obowiązek readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (art. 3 i 5) wiąże się z następującymi warunkami wstępnymi: a) dana osoba posiada w momencie złożenia wniosku o readmisję ważną wizę lub dokument pobytowy wydany przez państwo rozpatrujące wniosek lub b) dana osoba bezprawnie wjechała na terytorium państwa składającego wniosek bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek. Z obowiązków tych zwolnione są osoby podróżujące tranzytem lotniczym i wszystkie osoby, którym państwo składające wniosek wydało wizę lub dokument pobytowy przed lub po ich wjeździe na terytorium tego państwa.

- Zarówno w odniesieniu do własnych obywateli, jak również do obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, w przypadku upływu określonego terminu, Gruzja zgadza się korzystać ze standardowego dokumentu podróży UE do celów wydalenia z kraju (art. 2 ust. 5 i art. 3 ust. 3).

- Sekcja III umowy (art. 6–12 w związku z załącznikami 1–5) zawiera niezbędne ustalenia techniczne dotyczące procedury readmisji (wniosek o readmisję, środki dowodowe, terminy, sposoby przekazywania osób i wykorzystywane środki transportu) oraz „omyłkowej readmisji” (art. 12). Procedura jest w pewnym stopniu elastyczna, co wynika z faktu, że wniosek o readmisję nie będzie wymagany w sytuacji, gdy osoba podlegająca readmisji jest w posiadaniu ważnego dokumentu podróży lub dowodu tożsamości (art. 6 ust. 2).

- W art. 6 ust. 3 umowy przewidziano tak zwaną procedurę przyspieszoną, której stosowanie uzgodniono w stosunku do osób zatrzymanych w „rejonie przygranicznym”, tj. w odległości nie większej niż 5 kilometrów od terenu portów morskich wraz ze strefami celnymi i od terenu międzynarodowych portów lotniczych państw członkowskich lub Gruzji. Zgodnie z zasadami procedury przyspieszonej wnioski o readmisję należy składać w ciągu 2 dni. Termin ich rozpatrzenia wynosi 2 dni robocze, podczas gdy przy procedurze zwykłej wydłuża się do 12 dni kalendarzowych.

- Jedna z sekcji umowy dotyczy operacji tranzytowych (art. 13 i 14 w związku z załącznikiem 6).

- Artykuły 15, 16 i 17 zawierają niezbędne ustalenia w sprawie kosztów, ochrony danych i stosowania umowy w kontekście innych zobowiązań międzynarodowych.

- Utworzony zostanie Wspólny Komitet ds. Readmisji, którego zadania i uprawnienia określono w art. 18.

- Aby umowę można było stosować w praktyce, w art. 19 przyznaje się Gruzji możliwość zawarcia dwustronnych protokołów wykonawczych z poszczególnymi państwami członkowskimi. Związek między dwustronnymi protokołami wykonawczymi a umową wyjaśniono w art. 20.

- Postanowienia końcowe (art. 21–24) zawierają niezbędne zasady dotyczące wejścia w życie umowy, czasu jej obowiązywania, ewentualnych zmian umowy, warunków jej rozwiązania oraz statusu prawnego załączników do umowy.

- Szczególną sytuację Danii uwzględniono w preambule, w art. 1 lit. d), art. 21 ust. 2 oraz we wspólnej deklaracji dołączonej do umowy. Podobnie we wspólnej deklaracji do umowy uwzględniono fakt głębokiego zaangażowania Norwegii, Islandii i Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

III. WNIOSKI

W świetle powyższych ustaleń Komisja proponuje, by Rada:

- zatwierdziła, po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, załączony tekst umowy między Unią Europejską a Gruzją o readmisji osób przebywających nielegalnie.

2010/0108 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

z dnia [...]

dotycząca zawarcia Umowy między Unią Europejską a Gruzją o readmisji osób przebywających nielegalnie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 3 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego[1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją Rady 2010/XXX z dnia [...][2] Umowa między Unią Europejską a Gruzją o readmisji osób przebywających nielegalnie została podpisana przez Komisję w dniu [ ], z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

(2) Umowa powinna zostać zawarta.

(3) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Readmisji, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Właściwe jest wprowadzenie uproszczonej procedury ustalania stanowiska Unii w tym przypadku.

(4) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo zgłosiło chęć uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

---

[1] Dz.U. C […] z […], s. […].
[2] Dz.U. L […] z […], s. […].

(6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Unia Europejska i Gruzja niniejszym zawierają umowę o readmisji osób przebywających nielegalnie.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę uprawnioną do dokonania w imieniu Unii Europejskiej zawiadomienia, o którym mowa w art. 23 ust. 2 umowy, w celu uzyskania zgody Unii Europejskiej na związanie się postanowieniami umowy.

Artykuł 3

Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Unię we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji ustanowionym na mocy art. 18 umowy.

Artykuł 4

Komisja przyjmuje stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu ds. Readmisji w sprawie przyjęcia jego regulaminu zgodnie z wymogami art. 18 ust. 5 umowy po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Data wejścia w życie umowy jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
[…]

ZAŁĄCZNIK

UMOWA
między Unią Europejską a Gruzją
o readmisji osób przebywających nielegalnie

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”

oraz

GRUZJA,

KIERUJĄC SIĘ chęcią zacieśnienia współpracy w celu skuteczniejszego zwalczania nielegalnej imigracji,

PRAGNĄC ustanowić w drodze niniejszej umowy oraz na zasadzie wzajemności szybkie i skuteczne procedury ustalania tożsamości i organizowania bezpiecznego i zgodnego z przepisami powrotu osób, które nie spełniają warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Gruzji bądź jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub przestały spełniać te warunki, a także ułatwić tranzyt takich osób w duchu współpracy,

PODKREŚLAJĄC, że niniejsza umowa nie narusza praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności Unii, państw członkowskich Unii Europejskiej ani Gruzji, wynikających z prawa międzynarodowego oraz w szczególności z europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. i Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej protokołem z dnia 31 stycznia 1967 r.,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia niniejszej umowy wchodzącej w zakres tytułu V części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, chyba że państwa te wyrażą na to zgodę zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia niniejszej umowy wchodzącej w zakres tytułu V części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie mają zastosowania do Królestwa Danii, zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Dla celów niniejszej umowy:

a) „Umawiające się Strony” oznaczają Gruzję i Unię;

b) „obywatel Gruzji” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo Gruzji;

c) „obywatel państwa członkowskiego" oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo państwa członkowskiego w rozumieniu definicji przyjętej na potrzeby Unii;

d) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa, Irlandii oraz Królestwa Danii;

e) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo inne niż Gruzji czy jednego z państw członkowskich;

f) „bezpaństwowiec” oznacza każdą osobę nieposiadającą obywatelstwa żadnego państwa;

g) „dokument pobytowy” oznacza wszelkiego rodzaju zezwolenie wydane przez Gruzję lub jedno z państw członkowskich, uprawniające daną osobę do przebywania na ich terytorium. Pojęcie to nie obejmuje czasowych zezwoleń na pobyt na terytorium tych państw w związku z rozpatrywaniem wniosku o azyl lub dokument pobytowy;

h) „wiza” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez Gruzję lub jedno z państw członkowskich, w przypadku gdy wydanie zezwolenia lub podjęcie decyzji jest wymagane w związku z wjazdem na terytorium Gruzji lub jednego z państw członkowskich albo tranzytem przez to terytorium. Niniejsza definicja nie obejmuje lotniskowej wizy tranzytowej;

i) „państwo składające wniosek” oznacza państwo (Gruzję lub jedno z państw członkowskich), które składa wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej umowy;

j) „państwo rozpatrujące wniosek” oznacza państwo (Gruzję lub jedno z państw członkowskich), do którego skierowany jest wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej umowy;

k) „właściwy organ” oznacza krajowy organ Gruzji lub jednego z państw członkowskich, któremu powierzono zadanie wykonania niniejszej umowy zgodnie z jej art. 19 ust. 1 lit. a);

l) „tranzyt” oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca przez terytorium państwa rozpatrującego wniosek podczas podróży z państwa składającego wniosek do państwa przeznaczenia;

m) „rejon przygraniczny” oznacza obszar w zasięgu 5 kilometrów od terenu portów morskich wraz ze strefami celnymi, a także teren międzynarodowych portów lotniczych państw członkowskich i Gruzji.

SEKCJA I

OBOWIĄZKI GRUZJI W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 2

Readmisja własnych obywateli

1. Na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż te przewidziane w niniejszej umowie, Gruzja dokonuje readmisji wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, lub przestały spełniać te warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że osoby te są obywatelami Gruzji.

2. Gruzja dokonuje również readmisji:

– niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek lub posiadają ważny dokument pobytowy wydany przez inne państwo członkowskie;

– legitymujących się innym obywatelstwem współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium Gruzji, chyba że mają niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek lub posiadają ważny dokument pobytowy wydany przez inne państwo członkowskie.

3. Gruzja dokonuje także readmisji osób, które wraz z wjazdem na terytorium państwa członkowskiego zostały pobawione, utraciły lub zrzekły się obywatelstwa Gruzji, chyba że osoby takie otrzymały ze strony tego państwa członkowskiego przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez Gruzję, właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny Gruzji (niezależnie od woli osoby podlegającej readmisji) bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje dokument podróży wymagany do powrotu osoby podlegającej readmisji, którego okres

ważności wynosi 90 dni. Jeżeli w ciągu 3 dni kalendarzowych Gruzja nie wyda nowego dokumentu podróży, uznaje się, że akceptuje ona standardowy dokument podróży UE do celów wydalenia z kraju[3].

5. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny Gruzji w ciągu 3 dni kalendarzowych przedłuża okres ważności dokumentu podróży lub w razie konieczności wydaje nowy dokument z takim samym okresem ważności. Jeżeli w ciągu 3 dni roboczych Gruzja nie wyda nowego dokumentu podróży lub nie przedłuży jego okresu ważności, uznaje się, że akceptuje ona standardowy dokument podróży UE do celów wydalenia z kraju[4].

Artykuł 3

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej umowie, Gruzja dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania i pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, lub przestali spełniać te warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że osoby te:

   a) posiadają w chwili składania wniosku o readmisję ważną wizę lub dokument pobytowy wydany przez Gruzję; lub

   b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium danego państwa członkowskiego po pobycie na terytorium Gruzji bądź po tranzycie przez jej terytorium.

2. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

   a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec znajdował się na terenie międzynarodowego portu lotniczego w Gruzji jedynie przejazdem w związku z tranzytem lotniczym; lub

   b) państwo członkowskie składające wniosek wydało obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem lub po wjeździe tej osoby na swoje terytorium, chyba że:

   – osoba ta jest w posiadaniu wizy lub dokumentu pobytowego, które zostały wydane przez Gruzję a ich okres ważności upływa w późniejszym terminie; lub

---

[3] W formie określonej w zaleceniu Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

[4] Tamże.

– osoba ta uzyskała wizę lub dokument pobytowy państwa składającego wniosek na podstawie podrobionych lub sfałszowanych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenia; lub

– osoba ta nie spełnia żadnych warunków związanych z wydaniem wizy.

c) państwo rozpatrujące wniosek wydaliło obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca do jego państwa pochodzenia lub do państwa trzeciego.

3. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Gruzję wniosku o readmisję, bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje ona dokument podróży do celów wydalenia z kraju osobie, na której readmisję wyrażono zgodę. Jeśli w ciągu 3 dni roboczych Gruzja nie wyda dokumentu podróży, uznaje się, że akceptuje ona standardowy dokument podróży UE do celów wydalenia z kraju.

SEKCJA II

OBOWIĄZKI UNII W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 4

Readmisja własnych obywateli

1. Na wniosek Gruzji i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Gruzji, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że osoby te są obywatelami tego państwa członkowskiego.

2. Państwo członkowskie dokonuje również readmisji:

– niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w Gruzji;

– legitymujących się innym obywatelstwem współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek, chyba że mają niezależne prawo pobytu w Gruzji.

3. Państwo członkowskie dokonuje także readmisji osób, które wraz z wjazdem na terytorium Gruzji zostały pobawione lub zrzekły się obywatelstwa tego państwa członkowskiego, chyba że osoby takie otrzymały ze strony Gruzji przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek, właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego (niezależnie od woli osoby podlegającej readmisji) bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje dokument podróży wymagany do powrotu osoby podlegającej readmisji, którego okres ważności wynosi 90 dni. Jeżeli w ciągu 3 dni roboczych państwo członkowskie rozpatrujące wniosek nie wyda nowego dokumentu podróży, uznaje się, że akceptuje ono standardowy dokument podróży wydawany przez Gruzję do celów wydalenia z kraju.

5. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwa misja dyplomatyczna lub urząd konsularny państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek w ciągu 3 dni roboczych przedłuża okres ważności dokumentu podróży lub w razie konieczności wydaje nowy dokument z takim samym okresem ważności. Jeżeli w ciągu 3 dni roboczych państwo członkowskie rozpatrujące wniosek nie przedłuży okresu ważności dokumentu podróży lub nie wystawi nowego dokumentu podróży, uznaje się, że akceptuje ono standardowy dokument podróży wydawany przez Gruzję do celów wydalenia z kraju.

Artykuł 5

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek Gruzji i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Gruzji, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje uzasadnione domniemanie na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie*, że osoby te:

   a) posiadają w chwili składania wniosku o readmisję ważną wizę lub dokument pobytowy wydany przez państwo rozpatrujące wniosek; lub

   b) bezprawnie wjechały na terytorium Gruzji po pobycie na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek bądź po tranzycie przez jego terytorium.

2. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

   a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec znalazł się na terenie międzynarodowego portu lotniczego państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek jedynie w związku z tranzytem lotniczym; lub

b) Gruzja wydała obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem lub po wjeździe tej osoby na swoje terytorium, chyba że:

– osoba ta posiada wizę lub dokument pobytowy o dłuższym okresie ważności, wydany przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek; lub

– osoba ta uzyskała wizę lub dokument pobytowy Gruzji na podstawie podrobionych lub sfałszowanych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenie; lub

– osoba ta nie spełnia żadnych warunków związanych z wydaniem wizy.

c) państwo członkowskie rozpatrujące wniosek wydaliło obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca do jego państwa pochodzenia lub do państwa trzeciego.

3. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1 dotyczy tego państwa członkowskiego, które wydało wizę lub dokument pobytowy. Jeśli wizę lub dokument pobytowy wydały dwa państwa członkowskie lub większa ich liczba, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument o dłuższym okresie ważności, lub jeśli okres ważności jednego lub kilku z takich dokumentów upłynął, dokument, który jest nadal ważny. Jeżeli upłynął okres ważności wszystkich dokumentów, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument z najpóźniejszą datą ważności. Jeżeli nie da się tego ustalić, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które dana osoba opuściła najpóźniej.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek wniosku o readmisję, to państwo członkowskie bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych, wydaje dokument podróży wymagany do powrotu osoby podlegającej readmisji Jeżeli w ciągu 3 dni roboczych dane państwo członkowskie nie wyda dokumentu podróży, uznaje się, że akceptuje ono standardowy dokument podróży wydawany przez Gruzję do celów wydalenia z kraju.

SEKCJA III

PROCEDURA READMISJI

Artykuł 6

Zasady ogólne

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 przekazanie osoby, która ma podlegać readmisji na podstawie jednego ze zobowiązań określonych w art. 2–5, wymaga złożenia wniosku o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

2. Jeśli osoba, która ma podlegać readmisji posiada ważny dokument podróży lub dokument tożsamości, przekazanie tej osoby może nastąpić bez konieczności złożenia przez państwo składające wniosek wniosku o readmisję lub pisemnego zawiadomienia, zgodnie z art. 11 ust. 1, do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

3. Nie naruszając przepisów ust. 2, jeśli daną osobę zatrzymano w rejonie przygranicznym (w tym w portach lotniczych) państwa składającego wniosek po tym, jak nielegalnie przekroczyła granicę, przybywając bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek, państwo składające wniosek może złożyć wniosek o readmisję w ciągu 2 dni od chwili zatrzymania tej osoby (procedura przyspieszona).

Artykuł 7

Wniosek o readmisję

1. Wniosek o readmisję, w zakresie, w jakim jest to możliwe, powinien zawierać następujące informacje:

dane określające tożsamość osoby, która ma podlegać readmisji (np. imiona, nazwiska, datę i – o ile to możliwe – miejsce urodzenia oraz ostatnie miejsce pobytu), a w stosownych przypadkach także dane określające tożsamość nieletnich dzieci niebędących w związku małżeńskim lub małżonków;

(a) w przypadku własnych obywateli: wskazanie środków stanowiących dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo;

(b) w przypadku obywateli państw trzecich i bezpaństwowców: wskazanie środków stanowiących dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, a także bezprawny wjazd i pobyt;

(c) zdjęcie osoby, która ma podlegać readmisji;

(d) odciski palców.

2. Wniosek o readmisję, w zakresie, w jakim jest to możliwe, powinien również zawierać następujące informacje:

(a) oświadczenie stwierdzające, że osoba, która ma być przekazana, może potrzebować pomocy lub opieki, pod warunkiem że osoba ta wyraziła jednoznaczną zgodę na takie oświadczenie;

(e) wszelkie inne środki ochrony, bezpieczeństwa bądź informacje dotyczące stanu zdrowia danej osoby, jakie mogą być niezbędne w poszczególnych przypadkach przekazywania.

3. Wspólny wzór, z którego należy korzystać przy sporządzaniu wniosków o readmisję, zamieszczono w załączniku 5 do niniejszej umowy.

4. Wnioski o readmisję można składać za pośrednictwem różnych środków porozumiewania się na odległość, w tym elektronicznych środków przekazu.

Artykuł 8

Środki dowodowe potwierdzające obywatelstwo

1. Dowód potwierdzający obywatelstwo zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 można przedstawić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej umowy, w tym dokumentów, których okres ważności upłynął nie wcześniej niż 6 miesięcy wcześniej. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie oraz Gruzja wzajemnie uznają obywatelstwo bez prowadzenia dalszego dochodzenia. Dowód potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

2. Na mocy art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo można w szczególności przedstawić za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie i Gruzja uznają, że obywatelstwo zostało ustalone, chyba że mogą przedstawić dowody przeciwne. Dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

3. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 1 lub 2, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsulaty danego państwa rozpatrującego wniosek podejmują, na prośbę państwa składającego wniosek ujętą we wniosku o readmisję, czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w ciągu 4 dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa. Procedurę dotyczącą takich rozmów można ustalić w protokołach wykonawczych, o których mowa w art. 19 niniejszej umowy.

Artykuł 9

Środki dowodowe dotyczące obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Dowody potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ustanowione w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 oparte są w szczególności na środkach dowodowych wymienionych w załączniku 3 do niniejszej umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Państwa członkowskie oraz Gruzja wzajemnie uznają wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia.

2. Dowody *prima facie* potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ustanowione w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 oparte są w szczególności na środkach dowodowych wymienionych w załączniku 4 do niniejszej umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* państwa członkowskie i Gruzja uznają warunki za ustalone, chyba że posiadają dowody przeciwne.

3. O bezprawnym charakterze wjazdu, przebywania lub pobytu decyduje brak, w dokumentach podróży danej osoby, koniecznej wizy lub innego zezwolenia na pobyt na terytorium państwa składającego wniosek. Dowodem *prima facie* bezprawnego wjazdu, przebywania lub pobytu jest także oświadczenie państwa składającego wniosek, że dana osoba nie posiada niezbędnych dokumentów podróży, wizy lub dokumentu pobytowego.

Artykuł 10

Terminy

1. Właściwy organ państwa składającego wniosek musi złożyć wniosek o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek w ciągu sześciu miesięcy od daty uzyskania informacji, że obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu bądź przestał spełniać te warunki. Jeśli istnieją prawne lub faktyczne przeszkody uniemożliwiające złożenie wniosku w terminie, na wniosek państwa składającego wniosek termin ten przedłuża się, ale wyłącznie do czasu ustąpienia przeszkód.

2. Odpowiedź na wniosek o readmisję musi być udzielona na piśmie

   – w ciągu 2 dni roboczych, w przypadku gdy wniosek złożono w ramach procedury przyspieszonej (art. 6 ust. 3);

   – w ciągu 12 dni kalendarzowych w pozostałych przypadkach.

Bieg terminu na udzielenie odpowiedzi rozpoczyna się od daty otrzymania wniosku o readmisję. W przypadku braku odpowiedzi w tym terminie zgodę na przekazanie danej osoby uważa się za udzieloną.

3. Odrzucenie wniosku o readmisję musi mieć formę pisemną i zawierać uzasadnienie.

4. Po uzyskaniu zgody bądź w stosownych przypadkach po upływie terminów określonych w ust. 2 przekazanie danej osoby następuje w ciągu trzech miesięcy. Na prośbę państwa składającego wniosek termin ten może zostać przedłużony o czas potrzebny do usunięcia przeszkód prawnych lub praktycznych.

Artykuł 11

Formy przekazania i rodzaje transportu

1. Nie naruszając przepisów art. 6 ust. 2, przed przekazaniem danej osoby właściwe organy państwa składającego wniosek powiadamiają – na piśmie z wyprzedzeniem co najmniej 3 dni roboczych – właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek o dacie przekazania, miejscu wjazdu i ewentualnej eskorcie oraz podają inne informacje związane z przekazaniem.

2. Transport może się odbyć drogą powietrzną lub lądową. W przypadku przekazania danej osoby drogą lotniczą nie ma obowiązku korzystania z usług krajowych przewoźników Gruzji lub państw członkowskich; można korzystać z regularnych, a nawet czarterowych połączeń lotniczych (w przypadku obywateli państwa rozpatrującego wniosek). W przypadku przekazania odbywającego się pod eskortą, nie musi się ona ograniczać do uprawnionych osób z państwa składającego wniosek, jednak osoby te muszą pochodzić z Gruzji lub jednego z państw członkowskich.

Artykuł 12

Omyłkowa readmisja

Państwo składające wniosek ponownie przyjmuje każdą osobę przyjętą w ramach readmisji przez państwo rozpatrujące wniosek, jeżeli w okresie 6 miesięcy po przekazaniu tej osoby, a w przypadku obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w ciągu 12 miesięcy ustalono, że wymogi określone w art. 2–5 niniejszej umowy nie są spełnione.

W takich przypadkach postanowienia proceduralne niniejszej umowy stosuje się *mutatis mutandis* oraz przekazuje wszystkie dostępne informacje dotyczące rzeczywistej tożsamości i obywatelstwa osoby, która ma być ponownie przyjęta.

SEKCJA IV

OPERACJE TRANZYTU

Artykuł 13

Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie i Gruzja ograniczają tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców do przypadków, gdy nie można ich przewieźć bezpośrednio do państwa przeznaczenia.

2. Gruzja zezwala na tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek państwa członkowskiego, a państwo członkowskie zezwala na tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek Gruzji, pod warunkiem że zapewniono dalszą podróż przez ewentualne inne państwa tranzytu oraz readmisję przez kraj przeznaczenia.

3. Gruzja lub państwo członkowskie mogą odmówić zgody na tranzyt przez swoje terytorium:

   (b) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec narażony jest w państwie będącym miejscem przeznaczenia lub w innym państwie tranzytu na realne ryzyko tortur, nieludzkiego lub poniżającego traktowania czy ukarania, karę śmierci lub prześladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne; lub

   (f) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec podlega sankcjom karnym w państwie rozpatrującym wniosek lub innym państwie tranzytu; lub

   (g) ze względu na zdrowie publiczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, porządek publiczny lub inne narodowe interesy państwa rozpatrującego wniosek.

4. Gruzja lub państwo członkowskie mogą cofnąć każde zezwolenie, jeśli po jego wydaniu wystąpią lub wyjdą na jaw okoliczności wymienione w ust. 3, stanowiące przeszkodę w przeprowadzeniu operacji tranzytu, lub jeśli nie będzie zapewniona dalsza podróż przez inne państwa tranzytu lub readmisja przez państwo będące miejscem przeznaczenia. W takim przypadku państwo składające wniosek, w razie konieczności bezzwłocznie, przyjmuje z powrotem danego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca.

Artykuł 14

Procedura tranzytowa

1. Wniosek tranzytowy musi zostać złożony na piśmie do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek i musi zawierać następujące informacje:

   a) rodzaj tranzytu (powietrzny lub lądowy), inne możliwe państwa tranzytu i przewidziany końcowy cel podróży;

   b) szczegółowe informacje o danej osobie (np. imię, nazwisko, nazwisko panieńskie, inne używane imiona/nazwiska lub imiona/nazwiska, pod jakimi dana osoba jest znana lub pseudonimy, datę urodzenia, płeć i – jeśli to możliwe – miejsce urodzenia, obywatelstwo, język ojczysty, rodzaj i numer dokumentu podróży);

   c) przewidywane miejsce wjazdu, termin przekazania osoby i ewentualną możliwość użycia eskorty;

   d) oświadczenie, że z punktu widzenia państwa składającego wniosek spełnione są warunki określone w art. 13 ust. 2 oraz że nie są znane żadne powody mogące uzasadniać odmowę zgodnie z art. 13 ust. 3.

Wspólny formularz wniosku tranzytowego znajduje się w załączniku 6 do niniejszej umowy.

2. Państwo rozpatrujące wniosek powiadamia na piśmie państwo składające wniosek w ciągu 5 dni kalendarzowych o jego przyjęciu, potwierdzając nazwę miejsca wjazdu i planowany czas odebrania danej osoby, lub też powiadamia o odmowie przyjęcia wniosku, podając powody takiej decyzji.

3. Jeśli tranzyt odbywa się drogą lotniczą, osoba, która podlega readmisji oraz osoby ją eskortujące są zwolnione z obowiązku uzyskania lotniskowych wiz tranzytowych.

4. Właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek, pod warunkiem przeprowadzenia wzajemnych konsultacji, udzielają niezbędnej pomocy przy tranzycie, w szczególności poprzez nadzorowanie osób podlegających readmisji oraz zapewnienie właściwych do tego celu udogodnień.

5. Tranzyt osób następuje w ciągu 30 dni od daty otrzymania zgody na złożony wniosek.

SEKCJA V

KOSZTY

Artykuł 15

Koszty transportu oraz tranzytu

Bez uszczerbku dla prawa właściwych organów do dochodzenia zwrotu kosztów związanych z readmisją od osoby, która ma jej podlegać, lub od osób trzecich, wszystkie koszty transportu poniesione w związku z readmisją i tranzytem do granicy państwa przeznaczenia zgodnie z niniejszą umową ponosi państwo składające wniosek.

SEKCJA VI

OCHRONA DANYCH I KLAUZULA BRAKU WPŁYWU

Artykuł 16

Ochrona danych

Przekazanie danych osobowych może nastąpić jedynie wówczas, gdy jest konieczne do wykonania niniejszej umowy i odbywa się za pośrednictwem właściwych organów Gruzji lub państwa członkowskiego, zależnie od przypadku. Przetwarzanie i obsługa danych osobowych w indywidualnych przypadkach podlega krajowemu ustawodawstwu Gruzji i, gdy kontrolerem jest właściwy organ państwa członkowskiego, przepisom dyrektywy 95/46/WE oraz ustawodawstwu krajowemu tego państwa członkowskiego przyjętemu zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Dodatkowo stosuje się następujące zasady:

a) dane osobowe muszą być przetwarzane uczciwie i zgodnie z prawem;

b) dane osobowe muszą być zbierane w określonym, jednoznacznym i prawnie dopuszczonym celu związanym z wykonaniem niniejszej umowy i nie mogą być dalej przetwarzane przez organ przekazujący ani organ, który je przyjmuje, w sposób niezgodny z tym celem;

c) dane osobowe muszą być adekwatne do potrzeb i istotne dla danej sprawy oraz nie mogą wykraczać poza cel, w jakim są gromadzone lub przetwarzane; w szczególności przekazane dane osobowe mogą dotyczyć wyłącznie:

– szczegółowych informacji o osobie, która ma zostać przekazana (np. imiona, nazwiska, wszelkie poprzednie imiona i nazwiska, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy, płeć, stan cywilny, data i miejsce urodzenia oraz obecne i ewentualne poprzednie obywatelstwo),

– paszportu, dowodu tożsamości lub prawa jazdy (numer, okres ważności, data wystawienia, nazwa organu wystawiającego dokument, miejsce wystawienia),

– miejsc lądowań i trasy podróży,

– innych informacji koniecznych do ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przekazana lub do zbadania wymogów dotyczących readmisji zgodnie z niniejszą umową;

d) dane osobowe muszą być dokładne i w razie konieczności aktualizowane;

e) dane osobowe należy przechowywać w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dane te dotyczą, przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do realizacji celu, w jakim zostały zebrane lub w jakim są przetwarzane;

f) zarówno organ, który przekazuje dane osobowe, jak i ten, który je przyjmuje, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia, odpowiednio, sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z przepisami niniejszego artykułu, zwłaszcza w przypadku gdy nie są adekwatne do potrzeb, istotne dla danej sprawy lub wykraczają poza cel ich przetwarzania. Dotyczy to także zgłaszania drugiej stronie wszelkich przypadków sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych;

g) organ, który przyjmuje dane, powiadamia organ przekazujący dane na wniosek tego ostatniego o sposobie wykorzystania przekazanych danych i uzyskanych wynikach;

h) dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie właściwym organom. Udostępnienie otrzymanych danych innym organom wymaga uprzedniej zgody organu przekazującego;

i) właściwe organy przekazujące i otrzymujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazywanych i otrzymanych danych.

Artykuł 17

Klauzula braku wpływu

1. Niniejsza umowa nie ma wpływu na prawa, obowiązki i zakres odpowiedzialności Unii, państw członkowskich ani Gruzji, wynikające z prawa międzynarodowego, w szczególności zaś z:

– Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej Protokołem dotyczącym statusu uchodźców z dnia 31 stycznia 1967 r.;

– konwencji międzynarodowych określających państwo odpowiedzialne za badanie złożonych wniosków o azyl;

– europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r.;

– Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania z dnia 10 grudnia 1984 r.;

– konwencji międzynarodowych dotyczących ekstradycji i tranzytu;

– wielostronnych międzynarodowych konwencji i umów o readmisji cudzoziemców, takich jak Konwencja o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z dnia 7 grudnia 1944 r.

2. Postanowienia niniejszej umowy nie uniemożliwiają zorganizowania powrotu danej osoby na mocy innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień.

SEKCJA VII

WPROWADZENIE W ŻYCIE I STOSOWANIE

Artykuł 18

Wspólny Komitet ds. Readmisji

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy prawnej w stosowaniu i ustalaniu wykładni niniejszej umowy. W tym celu strony ustanawiają Wspólny Komitet ds. Readmisji (dalej zwany „komitetem"), którego zadania obejmują w szczególności:

   a) nadzorowanie stosowania niniejszej umowy;

   b) podejmowanie decyzji w sprawie zasad wykonawczych niezbędnych do jednolitego stosowania niniejszej umowy;

   c) prowadzenie regularnej wymiany informacji na temat protokołów wykonawczych sporządzanych przez poszczególne państwa członkowskie i Gruzję zgodnie z art. 19;

   d) zalecanie wprowadzania zmian do niniejszej umowy i jej załączników.

2. Decyzje komitetu są wiążące dla Umawiających się Stron.

3. W skład komitetu wchodzą przedstawiciele Unii Europejskiej i Gruzji.

4. Komitet zbiera się w razie potrzeby na wniosek jednej z Umawiających się Stron.

5. Komitet ustala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

Protokoły wykonawcze

1. Na wniosek państwa członkowskiego lub Gruzji, Gruzja i państwo członkowskie sporządzają protokół wykonawczy zawierający między innymi zasady dotyczące:

   a) wyznaczania właściwych organów, przejść granicznych i wymiany punktów kontaktowych;

   b) warunków powrotu osób pod eskortą, w tym tranzytu eskortowanych obywateli państw trzecich i bezpaństwowców;

   c) środków i dokumentów uzupełniających te wymienione w załącznikach 1–4 do niniejszej umowy;

d) zasad readmisji w przypadku procedury przyspieszonej;

e) procedury przeprowadzania rozmów.

2. Protokoły wykonawcze określone w ust. 1 wchodzą w życie dopiero po ich zgłoszeniu komitetowi ds. readmisji, o którym mowa w art. 18.

3. Gruzja zgadza się stosować wszelkie postanowienia protokołu wykonawczego uzgodnionego z jednym państwem członkowskim również w jej stosunkach z każdym innym państwem członkowskim, na wniosek tego ostatniego.

Artykuł 20

Związek z dwustronnymi umowami o readmisji lub uzgodnieniami państw członkowskich

Postanowienia niniejszej umowy stają się nadrzędne wobec postanowień wszelkich dwustronnych umów lub innych uzgodnień dotyczących readmisji osób przebywających bez zezwolenia, które zostały zawarte lub mogą zgodnie z art. 19 niniejszej umowy zostać zawarte przez poszczególne państwa członkowskie i Gruzję w zakresie, w jakim takie postanowienia nie są zgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

SEKCJA VIII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 21

Terytorialny zakres stosowania

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszą umowę stosuje się na terytorium Gruzji oraz wszędzie tam, gdzie mają zastosowanie Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Niniejszej umowy nie stosuje się na terytorium Zjednoczonego Królestwa, Irlandii ani Królestwa Danii.

Artykuł 22

Zmiany do umowy

Niniejszą umowę można zmieniać i uzupełniać za obopólną zgodą Umawiających się Stron. Zmian i uzupełnień dokonuje się poprzez sporządzenie osobnych protokołów, które stanowią integralną część umowy i wchodzą w życie zgodnie z procedurą określoną w art. 23 niniejszej umowy.

Artykuł 23

Wejście w życie, okres obowiązywania i rozwiązanie

1. Umawiające się Strony ratyfikują lub zatwierdzają niniejszą umowę zgodnie ze swoimi wewnętrznymi procedurami.

2. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym ostatnia z Umawiających się Stron zawiadamia drugą stronę o zakończeniu procedur określonych w pierwszym akapicie.

3. Niniejsza umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.

4. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę w drodze oficjalnego zawiadomienia przekazanego drugiej Umawiającej się Stronie. Niniejsza umowa przestaje obowiązywać po upływie sześciu miesięcy od dokonania zawiadomienia.

Artykuł 24

Załączniki

Załączniki 1–6 stanowią integralną część niniejszej umowy.

Sporządzono w … dnia … r. w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i gruzińskim, przy czym każda wersja językowa jest na równi autentyczna.

W imieniu Unii Europejskiej	W imieniu Gruzji
(…)	(…)

ZAŁĄCZNIK 1

WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIENIE JEST UZNAWANE ZA DOWÓD OBYWATELSTWA

(ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 1)

– paszporty każdego rodzaju (paszporty krajowe, paszporty dyplomatyczne, paszporty służbowe, paszporty zbiorowe i paszporty zastępcze, włącznie z paszportami dla dzieci);

– dokumenty tożsamości (w tym dokumenty wystawione na czas określony i dokumenty tymczasowe);

– zaświadczenia o obywatelstwie lub inne urzędowe dokumenty, w których wymieniono lub wskazano obywatelstwo.

ZAŁĄCZNIK 2

WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIANIE UZNAWANE JEST ZA DOWÓD *PRIMA FACIE* OBYWATELSTWA

(ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 2)

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich lub Gruzja:

– dokumenty wymienione w załączniku 1, których okres ważności upłynął ponad 6 miesięcy wcześniej;

– fotokopie dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej umowy;

– prawa jazdy lub ich fotokopie;

– akty urodzenia lub ich fotokopie;

– identyfikatory wydane przez przedsiębiorstwa lub ich fotokopie;

– oświadczenia świadków;

– oświadczenia złożone przez daną osobę oraz język, jakim się ona posługuje, włącznie z wynikiem oficjalnego testu;

– wszelkie inne dokumenty mogące pomóc w ustaleniu obywatelstwa danej osoby;

– legitymacje służbowe i książeczki wojskowe;

– książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich;

– *laissez-passer* wydane przez państwo rozpatrujące wniosek.

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest Gruzja:

– potwierdzenie tożsamości w wyniku wyszukiwania w wizowym systemie informacyjnym (VIS)[5];

– pozytywna identyfikacja dokonana na podstawie danych z rejestru wniosków wizowych tych państw członkowskich, jeśli wspomniane państwa nie korzystają z wizowego systemu informacyjnego.

---

[5] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS), Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

ZAŁĄCZNIK 3

WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD POTWIERDZAJĄCY SPEŁNIENIE WARUNKÓW READMISJI OBYWATELI PANSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW

(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 1)

– wiza lub dokument pobytowy wydany przez państwo rozpatrujące wniosek;

– stempel wjazdu/wyjazdu lub podobne potwierdzenie w dokumencie podróży danej osoby lub inny dowód wjazdu/wyjazdu (np. fotograficzny).

ZAŁĄCZNIK 4

WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD *PRIMA FACIE* POTWIERDZAJĄCY SPEŁNIENIE WARUNKÓW READMISJI OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW

(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 2)

– wydany przez właściwe organy państwa składającego wniosek opis miejsca i okoliczności, w których dana osoba została przejęta po wjeździe na terytorium tego państwa;

– informacje odnoszące się do tożsamości lub pobytu danej osoby, dostarczone przez organizację międzynarodową (np. Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR));

– zgłoszenia/potwierdzenia informacji przez członków rodziny, współtowarzyszy podróży itd.;

– oświadczenie danej osoby;

– informacje, które wskazują, że dana osoba korzystała z usług kurierskich lub usług biura podróży;

– oficjalne oświadczenie złożone w szczególności przez pracowników służby granicznej lub innych świadków, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę;

– oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym;

– dokumenty oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia lub rachunki (np. rachunki za hotel, karty wizyt u lekarzy/dentystów, karty wstępu do instytucji publicznych/prywatnych, umowy wynajmu samochodów, potwierdzenia płatności kartą kredytową itd.), które jednoznacznie wskazują, że dana osoba pozostawała na terytorium państwa rozpatrującego wniosek;

– imienne bilety kolejowe lub listy pasażerów podróżujących samolotem, pociągiem, autokarem lub statkiem, które wskazują na obecność i przedstawiają trasę podróży danej osoby po terytorium państwa rozpatrującego wniosek.

ZAŁĄCZNIK 5

[godło Republiki Gruzji]

.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
……	……..

..... (miejscowość i data)

……

(oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny: .....……

Do

.....…
……

.....…
……

.....…
……

(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

☐ PROCEDURA PRZYSPIESZONA (art. 6 ust. 3)

☐ WNIOSEK DOTYCZĄCY ROZMOWY (art. 8 ust. 3)

1. WNIOSEK O READMISJĘ

zgodnie z art. 7 umowy z dnia … r. między

Unią Europejską a Gruzją

o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

Zdjęcie

Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....……

2. Nazwisko panieńskie:

.....……

3. Data i miejsce urodzenia:

.....……

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

…….....…….

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....…….....…….

6. Obywatelstwo i język:

.....…….....……

7. Stan cywilny: □ żonaty/zamężna □ kawaler/panna □ rozwiedziony/rozwiedziona □ wdowiec/wdowa

Jeśli żonaty/zamężna: imię i nazwisko współmałżonka .....

imiona i wiek dzieci (jeśli są) .....

.....

……...…….....

.....

8. Ostatni adres w państwie rozpatrującym wniosek:

.....…….....……

B. DANE OSOBOWE WSPÓŁMAŁŻONKA (W STOSOWNYCH PRZYPADKACH)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko): .....

2. Nazwisko panieńskie: …….....……

3. Data i miejsce urodzenia: …….....……

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

…….....…….

5. …. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....…….....…….

6. Obywatelstwo i język:

.....…….....……

C. DANE OSOBOWE DZIECI (W STOSOWNYCH PRZYPADKACH)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko): .....

2. Data i miejsce urodzenia: …….....……

3. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

…….....…….

4. Obywatelstwo i język:

.....…….....……

D. SZCZEGÓLNE OKOLICZNOŚCI ZWIĄZANE Z OSOBĄ PRZEKAZYWANĄ

1. Stan zdrowia

(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa ewentualnej choroby zakaźnej):

.....……

2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej

(np. podejrzenie popełnienia poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):

.....……

E. ZAŁĄCZONE ŚRODKI DOWODOWE

1. .....…… .....……

(nr paszportu) (data i miejsce wydania)

.....…… .....……..

(organ wydający) (data ważności)

2. .... (nr dowodu tożsamości) (data i miejsce wydania)

.... (organ wydający) (data ważności)

3. .... (nr prawa jazdy) (data i miejsce wydania)

.... (organ wydający) (data ważności)

4. .... (nr innego oficjalnego dokumentu) (data i miejsce wydania)

.... (organ wydający) (data ważności)

F. UWAGI

.....

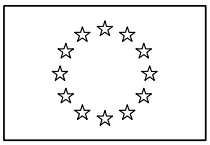
.....

.....

.....

(podpis) (pieczęć/stempel)

ZAŁĄCZNIK 6

[godło Republiki Gruzji]

.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
……	…….

(miejsce i data)

……
……..

(oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Odniesienie

……

Do

……
…….

……
……

……
……

(oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK TRANZYTOWY

zgodny z art. 14 Umowy z dn. … r. między

Unią Europejską a Gruzją

o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

Zdjęcie

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

……

2. Nazwisko panieńskie:

……

3. Data i miejsce urodzenia:

……

4. Płeć i wygląd (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

……

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

……

6. Obywatelstwo i język:

……..

7. Rodzaj i numer dokumentu podróży:

……

B. OPERACJA TRANZYTU

1. Rodzaj tranzytu

❑ drogą lotniczą ❑ drogą lądową

2. Państwo będące miejscem przeznaczenia

……

3. Inne ewentualne państwa tranzytu

……

4. Planowane miejsca przekroczenia granicy, data i godzina przekazania i ewentualne osoby eskortujące

……

……

……

5. Czy istnieje gwarancja przyjęcia w innym państwie tranzytu i państwie będącym miejscem przeznaczenia? (art. 13 ust. 2)

❑ tak ❑ nie

6. Czy znane są jakiekolwiek powody odmowy zezwolenia na tranzyt (art. 13 ust. 3)?

❑ tak ❑ nie

C. UWAGI

……

……

……

……

……

(podpis) (pieczęć/stempel)

Wspólna deklaracja dotycząca art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1

Strony zgadzają się, że w rozumieniu tych przepisów dana osoba „wjeżdża bezpośrednio" z terytorium Gruzji, jeśli osoba ta przybyła na terytorium państwa członkowskiego nie wjeżdżając po drodze do żadnego państwa trzeciego, lub gdy państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich, jeżeli osoba ta przybyła na terytorium Gruzji nie wjeżdżając po drodze do żadnego państwa trzeciego. Pobytów w państwie trzecim w trakcie tranzytu lotniczego nie uznaje się za wjazd na terytorium tego państwa.

Wspólna deklaracja dotycząca Danii

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii ani do jego obywateli. W takich okolicznościach Gruzja powinna zawrzeć z Danią umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.

Wspólna deklaracja dotycząca Islandii i Norwegii

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Unią Europejską a Islandią i Norwegią, w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 roku dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. W takich okolicznościach Gruzja powinna zawrzeć umowę o readmisji z Islandią i Norwegią na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.

Wspólna deklaracja dotycząca Szwajcarii

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości istnienie ścisłych związków między Unią Europejską a Szwajcarią, w szczególności na mocy umowy dotyczącej włączenia tego kraju we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, która weszła w życie dnia 1 marca 2008 r. W takich okolicznościach Gruzja powinna zawrzeć umowę o readmisji ze Szwajcarią na takich samych warunkach jak niniejsza umowa.